



# 263

2607-2615

## JÉZUS IMÁDKOZNI TANÍT

**2607** Jézus már akkor tanít bennünket imádkozni, amikor Ő maga imádkozik. Imádkozásunk Istennek tetsző útja az Ő imádsága Atyjához. Az evangélium azonban ezen fölül Jézus kifejezett tanítását is adja az imádságról. Mint pedagógus kézen fog minket ott, ahol vagyunk, és lépésről lépésre vezet az Atyához. Az Őt követő emberekhez intézett szavaiban Jézus abból indul ki, amit az imádságról az Ószövetségből már ismernek, és megnyitja szívüket az eljövendő ország újdonsága előtt. Ezt az újdonságot a sokaságnak példabeszédekben nyilatkoztatja ki. Végül tanítványainak, akiknek Egyházában az imádság tanítóinak kell majd lenniük, nyíltan beszél az Atyáról és a Szentlélekről.

**2608** A Hegyi Beszédtől kezdve Jézus a szív megtérését hangsúlyozza: a kiengesztelődést a testvérrel, mielőtt az áldozati adományt az oltárhoz visszük, az ellenség szeretetét és az imádságot üldözőinkért, a "rejtekekben" (Mt 6,6) való imádságot az Atyához, a bőbeszédűség kerülését, a szívből való megbocsátást az imádságban, a szív tisztaságát, és az Ország keresését. Ez teljes megtérés az Atyára irányul. Gyermeki odaadás az Atya iránt.

**2609** A szív, amely így kész a megtérésre, megtanul imádkozni a hitben. A hit -- minden érzésünket és megértésünket meghaladó -- gyermeki odasimulás Istenhez. Ez az odaadás azért vált lehetővé, mert a szeretett Fiú megnyitotta nekünk az Atyához vezető utat. A Fiú kérheti tőlünk, hogy "keressünk" és "zörgessünk", mert Ő maga az ajtó és az út.

**2610** Miként Jézus imádkozik az Atyához és hálát ad, még mielőtt megkapja ajándékait, nekünk is tanítja ezt a gyermeki merészséget: "Mindazt, amit imádkozva kértek, higgyétek, hogy már meg is kaptátok" (Mk 11,24). Ilyen az imádság ereje, hiszen "minden lehetséges a hívőnek" (Mk 9,23), aki nem kételkedik a hitben. Amennyire elszomorodik Jézus hozzátartozói "hitetlenségén" (Mk 6,6) és tanítványainak kicsinyhitűségén, annyira eltelik csodálattal a római százados és a kánaáni asszony nagy hite láttán.

**2611** A hit imádsága nem csupán abban áll, hogy mondogatjuk: "Uram, Uram", hanem a szív készségében az Atya akaratának teljesítésére. Jézus arra hívja apostolait, hogy ezt az együttműködési készséget az isteni tervvel foglalják imádságaikba.

**2612** Jézusban "elközelgett az Isten országa" (Mk 1,15), és Ő megtérésre és hitre hív, de virrasztásra is. A tanítvány az imádságban éberrel figyel Őrá, aki van és aki eljön, a test alázatában történt első eljövételre való emlékezésben és a dicsőséges második eljövételének reményében. A tanítványok Mesterükkel közösségben végzett imádsága küzdelem, s amíg imádságban virrasztanak, nem esnek kísértésbe.

**2613** Az imádságról szóló három fontos példabeszédet Szent Lukács hagyta ránk: Az első, "az alkalmatlankodó barát", a sürgető imádságra buzdít: "Zörgessetek és megnyitják nektek". Annak, aki így imádkozik, a mennyei Atya adni fogja, amire szüksége van, elsősorban a Szentlelket, aki minden jó adomány foglalata. A második, "az alkalmatlankodó özvegyasszony" példázatának központjában az imádság egyik tulajdonsága áll: mindig kell imádkozni és nem szabad belefáradni a hit türelmével. Mindazonáltal, amikor "az Emberfia eljön, gondold, hogy fog hitet találni a földön?" A harmadik, "a farizeus és a vámos" példabeszéde az imádkozó szív alázatáról beszél.

"Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek!" Az Egyház ezt az imádságot szakadatlanul magáévá teszi: "Kyrie eleison!"

**2614** Amikor Jézus nyíltan rábízta tanítványaira az Atyához szóló imádság misztériumát, föltárja nekik, hogy milyenek kell lennie az ő imádságuknak és a miénknek is azután, hogy megdicsőült emberi természetében Ő már visszatért az Atyához. Az újdonság most "kérni az ő nevében". A Jézusban való hit bevezeti a tanítványokat az Atya megismerésébe, mivel Ő "az Út, az Igazság és az Élet" (Jn 14,6). A hit a szeretetben termi meg gyümölcsét: Jézus tanításának és parancsainak megtartását, a megmaradást Ővele az Atyában, aki minket Őbenne annyira szeret, hogy bennünk marad. Ebben az új Szövetségben a bizonyosság, hogy kéréseink meghallgatást nyernek, Jézus imádságára alapszik.

**2615** Sőt, amikor imádságunk kapcsolódik Jézus imádságához, az Atya nekünk "más vigasztalót küld..., hogy veletek maradjon örökre, az Igazság Lelkét" (Jn 14,16--17). Az imádságnak és föltételeinek ez az újdonsága a búcsúbeszédben válik nyilvánvalóvá. A Szentlélekben a keresztény imádság a szeretet közössége az Atyával, nem csupán Krisztus által, hanem Krisztusban is: "Eddig nem kértetek semmit az én nevemben. Kérjétek és kaptok, hogy örömetök teljes legyen." (Jn 16,24)